

tomhed og øde

“I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet, og Guds Ånd svævede over vandene.”

1. Mosebog 1:1-2

I skabelsesberetningen optræder der to små hebraiske ord, “tohu” og “bohu”, der betyder noget i retning af: formløst, goldt, kaotisk, tomt, øde og amorft. I den danske autoriserede bibeloversættelse er de oversat med “tomhed og øde”.

Sådan som skabelsesberetningen fremtræder, synes det som om Gud først skaber råmaterialet, hvor efter han ud af det kaotiske og formløse begynder at skabe skønhed, orden og sammenhæng.

Det væsentlige var, at udgangspunktet ikke kun var øde og tomhed, “tohu we bohu”, men at Guds Ånd svævede over det; det var forudsætningen for forandring, årsagen til at der kunne komme liv i det golde, orden i det kaotiske og sammenhæng i det formløse.

Gud er Skaberen; det var han ved universets tilblivelse og det er han i dag. Når Gud er ved at skabe noget nyt, kan udgangspunktet ofte menneskeligt set opleves som “tohu we bohu”, øde og tomhed. Og også her er det altafgørende spørgsmål, om Guds Ånd er til stede; så vil der kunne komme en forvandling til liv og til fylde.